

Martin Mrázek, Střelecké spolky v Plzni v 19.století. Bakalářská práce, Katedra historie FPE ZČU v Plzni 2014, 61 str. + 26 obrazových příloh.

Úvodem konstatuji, že se jedná o solidní a průkopnickou práci, opírající se nejen o odbornou literaturu a publicistiku, ale i starší tištěné prameny i studium archivní pramenů, dokumentů a ikonografických podkladů. Je až s podivem, že dějinám střeleckých spolků nebyla dosud věnována moderní souhrnná studie (autor se sice opírá o starší práci Schieblovu, ale ta pokrývá jen část sledovaného spektra). Bakalářská práce je vlastně prvním pokusem o samostatnou badatelskou práci, a proto třeba ocenit autorův zájem a úsilí, dotažené do výsledné předložené a posuzované práce. Autor zasadil plzeňskou „ostrostřeleckou“ problematiku do širšího středoevropské a českého kontextu s využitím nejnovější literatury, těžiště své pozornost ale zaměřil na hlavní vývojové etapy ostrostřelců v Plzni. Jistá nevyváženost ve sledování časových období od konce 19. do počátku 20.století odráží mezerovitost využitých pramenů. Autorova zjištění a postřehy, podložené dokumenty, potvrzují obecnější závěry o významu a postavení střeleckých spolků v českých městech. Členství zvyšovalo prestiž „předních mužů obce“, vojenské aspekty ztrácely čím dál více na významu...Pro české i plzeňské prostředí, aspoň tak na mne Mrázekova práce promlouvá, je v případě „ostrostřelců“ typická směsice formálního vystupování s neškodným „fangličkovým“ vlastenectvím a zároveň příznačnou českou servilností vůči „domu habsburskému“: zvláště paradoxně to působí např. v kapitole o účasti ostrostřelců při odhalení pomníku J.F.Smetany (datum slavnosti není uveden), kněze sice katolického, ale ostře protihabsburského a protivídeňského, úřady a policejní perzekucí uštvaného k smrti. Také Mrázekem výstižně vyličené aktivity ostrostřeleckého měšťanstva ve válečném roce 1866 tuto zvláštní českou směsicí oddanosti trůnu a vlasteneckého nadšení (projeveného třeba účastí zmíněných plzeňských „střelců“ při převozu korunovačních klenotů a při audienci u císaře pána – kde stejně medaili nakonec nedostali) až nechtěně zábavnou formou dokládá. I když je bakalářská omezena rozsahem, přesto mi trochu chybí vyličení posledních dekád existence spolku. Jinak soudím, že autor cíle práce splnil, o jeho akribii svědčí imponující počet poznámkových položek pod čarou (166). Práce má potřebné formální náležitosti, vyhovující grafii

ckou úpravu, logickou strukturu, a konečně i slušnou stylistickou úpravu. Možná by práci prospěl slovníček zmiňovaných osobností, užitečná k orientaci by byla i chronologická tabulka. Práci hodnotím jako vydařenou, a proto ji doporučuji k obhajobě s hodnocením „výborně“.

Profesor PhDr. Jan Kumpěra, CSc., Katedra historie FEP ZČU v Plzni, recenzent